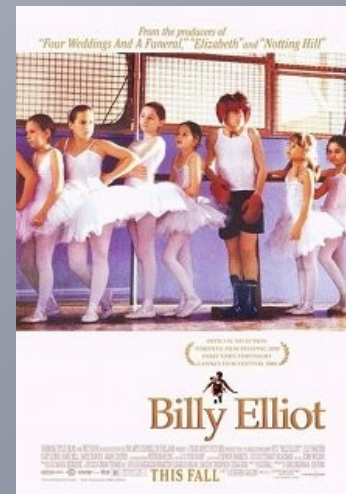




Ελένη Γουνελά (Γ1)

ΓΕΝΙΚΑ

- Ταινία του **2000**
- ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία**
- ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: **Stephen Daldry**
- ΣΕΝΑΡΙΟ: Lee Hall
- ΗΘΟΠΟΙΟΙ: Jamie Bell, July Walters, Gury Lewis, Jamie Draven, Adam Cooper
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Brian Tufano
- ΜΟΥΣΙΚΗ: Stephen Warbeck
- ΜΟΝΤΑΖ: John Wilson
- ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 110'





Ο Billy Elliot μεγαλώνει σε μια χαρακτηριστική γειτονιά , ένα χαρακτηριστικό σπίτι της εργατικής τάξης - στη Βρετανία τα σπίτια αυτά έχουν ιδιαίτερη αρχιτεκτονική - με κόκκινο τούβλο- και μελαγχολική ατμόσφαιρα. Η μητέρα του έχει πεθάνει και ζει με τον πατέρα του και το μεγαλύτερο αδερφό του που είναι ανθρακωρύχοι και συμμετέχουν ενεργά στην μεγάλη απεργία του 1984. Στο ίδιο σπίτι ζει και η γιαγιά του που έχει άνοια.

Η ανατροφή του ακολουθεί τα **στερεότυπα για την κοινωνική τάξη και το φύλλο του**. Πρέπει να μάθει box για να γίνει δυνατός και «μαχητής». Είναι εξάλλου παράδοση για τα αρσενικά μέλη της οικογένειας.

Η γιαγιά του ήθελε να γίνει χορεύτρια και η μητέρα του είχε πιάνο που δυστυχώς πουλήθηκε για να καλυψει τα οικονομικά προβλήματα. Φαίνεται πως μόνο οι γυναίκες είχαν σχέση με την τέχνη.



Μαθήματα μπαλέτου για αγόρια?



Μια φορά την εβδομάδα ο Billy Elliot παίρνει $\frac{1}{2}$ λίρα για να παρακολουθήσει μάθημα πυγμαχίας. Εκείνος όμως δεν σημειώνει πρόοδο.

Απογοητευμένος, ανακαλύπτει ότι του αρέσει το μπαλέτο. Αρχίζει να παρακολουθεί κρυφά μαθήματα σε μια τάξη γεμάτη κορίτσια τις ώρες που υποτίθεται ότι μαθαίνει πυγμαχία, στο ίδιο κτίριο.

Ο Billy αποδεικνύεται ταλέντο στο χορό και γίνεται ο αγαπημένος μαθητής της καθηγήτριάς του. Είναι μάλιστα τόσο καλός που εκείνη θέλει να τον στείλει σε διαγωνισμό ταλέντων. Εκείνος όμως προσπαθεί να το κρύψει από τον πατέρα του και τον αδελφό του. Δεν θα τους άρεσε να μαθαίνουν ότι τα χρήματα της πυγμαχίας πήγαν σε όχι και τόσο ανδροπρεπή μαθήματα...

Μπορεί η οικογένειά του να είναι προοδευτική στις πολιτικές αντιλήψεις αλλά συντηρητική στα στερεότυπα που αφορούν «ανδρικές» και «γυναικείες» δραστηριότητες.

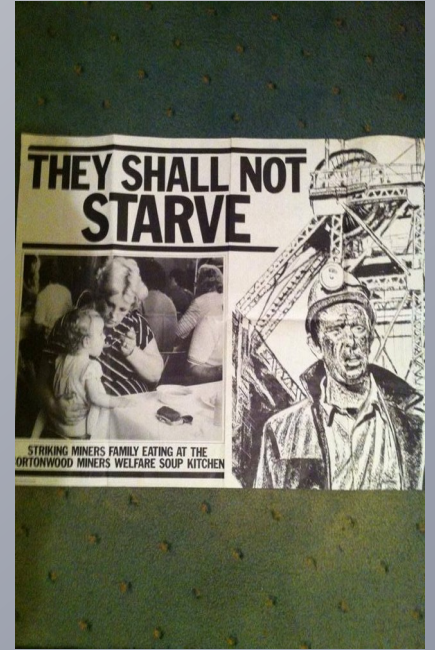
"lads do boxing, football or wrestling not bloody ballet"

Βρετανία 1984

Κοινωνικές και πολιτικές αναταραχές

Η ταινία διαδραματίζεται στην Βρετανία του 1984, σε μια μικρή επαρχιακή πόλη της Βόρειοανατολικής Αγγλίας στην επαρχία του Durham. Εκείνη την εποχή βρίσκεται σε εξέλιξη η **μεγάλη απεργία των ανθρακωρύχων**. Η εργατική τάξη της Βρετανίας με τα συνδικάτα των ανθρακωρύχων παλεύει ενάντια στις απολύσεις και το κλείσιμο των ορυχείων που θα οδηγήσουν χιλιάδες εργαζόμενους στη φτώχεια και την ανεργία. Η κυβέρνηση της Margaret Thatcher δεν θα υποχωρήσει θα καταφέρει να τους διαλύσει χρησιμοποιώντας απεργοσπάστες κι αφού πρώτα τους εξαθλίωσε οικονομικά - έτρωγαν από συσίτια.

Από τότε το εργατικό κίνημα στη Βρετανία αποδυναμώθηκε και η Thatcher γνωστή και ως «Σιδηρά Κυρία», θα μείνει στην ιστορία σαν μια από τις πιο σκληρές πολιτικούς που γνώρισε η Βρετανία αλλά και η Ευρώπη.



Το όνειρο



Ο Billy αρχικά δεν τολμά να μιλήσει για το κρυφό του όνειρο και για οποιοδήποτε όνειρο - την εποχή που ο Billy Elliot αποφασίζει ότι ο χορός είναι το λαμπρό του μέλλον ο πατέρας, ο αδερφός, φίλοι και γνωστοί απεργούν διεκδικώντας ανθρώπινους όρους εργασίας. Σε ένα τέτοιο ταραγμένο κλίμα δεν χωράνε περισσότερες ενδοοικογενειακές συγκρούσεις. Τον φόβο που νιώθει όταν αποδέχεται το ταλέντο του στον κλασσικό χορό, διαδέχεται η θέληση να πραγματοποιήσει το όνειρο που θα τον οδηγήσει μακριά από την ήδη προκαθορισμένη από το οικογενειακό του περιβάλλον καθημερινότητα. Και φυσικά τα καταφέρνει να αλλάξει τη ζωή του και τις απόψεις των οικείων του. Η αλλαγή βέβαια του πατέρα είναι κάπως απότομη αλλά προετοιμάζει για το καλό τέλος της ταινίας. Ο Billy γίνεται διάσημος και επιτυχημένος χορευτής με σπουδαία καριέρα



 **HD**

Κοινωνικά και έμφυλα στερεότυπα



Ένα άλλο θέμα προκαταλήψεων που εμφανίζεται στην ταινία είναι το θέμα της ομοφυλοφιλίας. Ο φίλος του Billy είναι πιθανόν gay, ντύνεται γυναικεία και φαίνεται ότι είτε «ψάχνει» την ταυτότητά του ακόμη, ή μάλλον έχει ομοφυλλοφιλικές τάσεις. Ότι και να συμβαίνει ο Billy δεν αλλάζει στάση απέναντί του και τον αντιμετωπίζει με σεβασμό και αφοσίωση. Την περίοδο εκείνη η Βρετανική κοινωνία είναι πολύ συντηρητική και γεμάτη προκαταλήψεις. Μόλις 15 χρόνια πριν είχε σταματήσει η ομοφυλλοφιλία να θεωρείται έγκλημα και να συλλαμβάνονται οι ομοφυλλόφιλοι.

"Just because I like ballet don't mean I'm a goof, you know."

Με αυτή τη φράση ο Billy εξηγεί στο φίλο του ότι η αγάπη του για το μπαλέτο δεν σημαίνει ότι είναι ομοφυλλόφιλος. Αγαπά την τέχνη. Ακόμα κι ο φίλος του έχει στερεότυπο ότι αφού το μπαλέτο είναι «κοριτσίστικο» είναι δραστηριότητα για gay

Μουσική

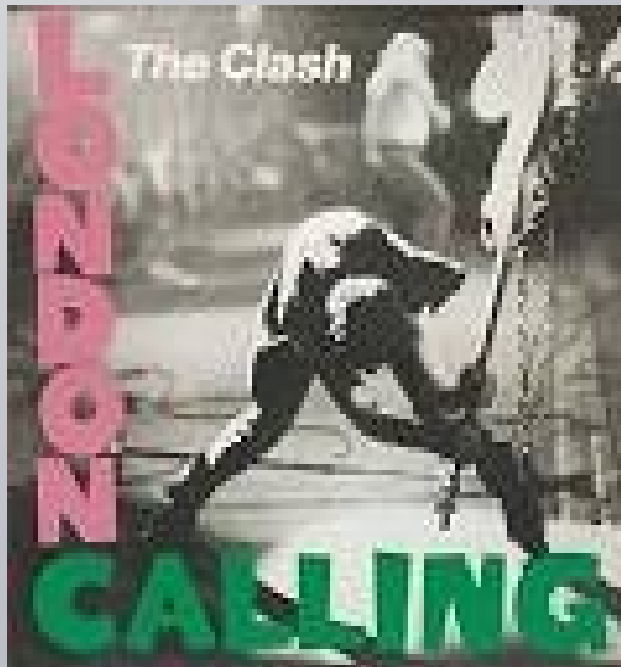
Η μουσική της ταινίας περιλαμβάνει πολλά γνωστά κομμάτια της punk & rock Βρετανικής σκηνής όπως το

London Calling των Clash

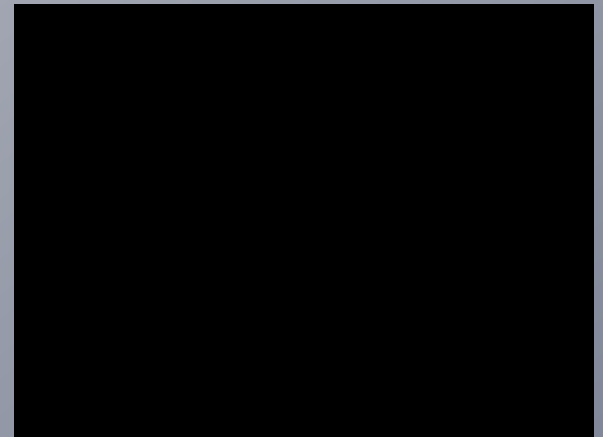
*London calling to the faraway towns
Now war is declared and battle come
down*

*London calling to the underworld
Come out of the cupboard, you boys
and girls*

London calling ...



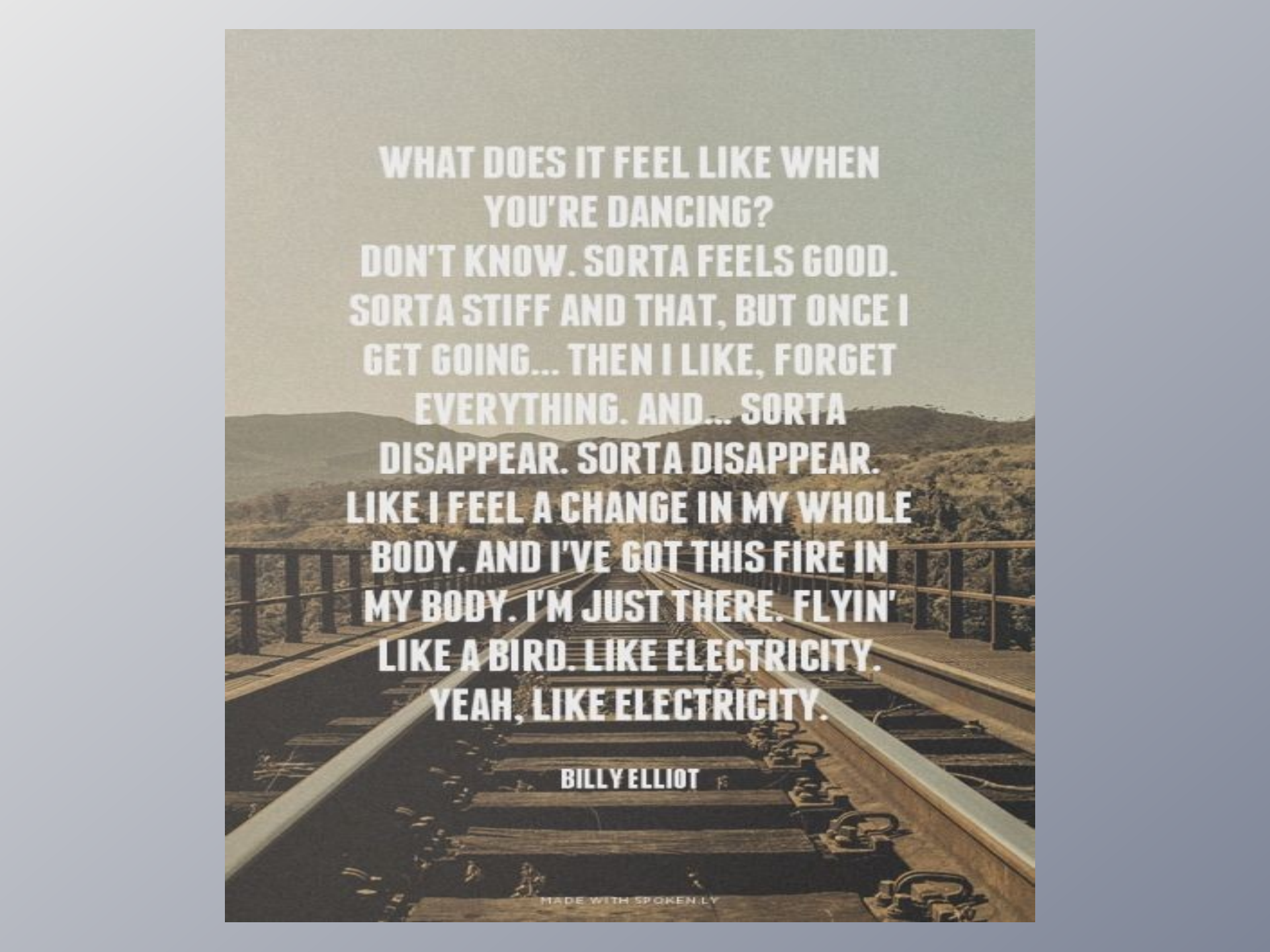
(click on the video)



Τα μηνύματα

Μετά από αρκετές αντιξοότητες και εμπόδια, ο Billy καταφέρνει να πείσει τον πατέρα του να τον αφήσει να ακολουθήσει το όνειρό του

Αποδεικνύει πως δεν υπάρχει τίποτα πιο αξιοπρεπές από το να ακολουθεί κάποιος αυτό που αγαπάει . Όπως και το να αγωνίζεται για τα δικαιώματά του και για έναν καλύτερο κόσμο - κάτι που έκαναν ο πατέρας και ο αδερφός του.



**WHAT DOES IT FEEL LIKE WHEN
YOU'RE DANCING?
DON'T KNOW. SORTA FEELS GOOD.
SORTA STIFF AND THAT, BUT ONCE I
GET GOING... THEN I LIKE, FORGET
EVERYTHING. AND... SORTA
DISAPPEAR. SORTA DISAPPEAR.
LIKE I FEEL A CHANGE IN MY WHOLE
BODY. AND I'VE GOT THIS FIRE IN
MY BODY. I'M JUST THERE. FLYIN'
LIKE A BIRD. LIKE ELECTRICITY.
YEAH, LIKE ELECTRICITY.**

BILLY ELLIOT